

RESUM DEL CAFÈ FILOSÒFIC DEL 19 DE NOVEMBRE

Can Serrallonga - Salt

Qüestió: el context determina el llenguatge?

Aportacions en ordre

Què és el llenguatge?

Fet perquè els individus es puguin entendre. Un llenguatge que només entenc jo, és un llenguatge?

Lucas: El llenguatge etimològicament, prové del llatí, que significava el que s'emetia, la veu. Ara gairebé tota cosa és llenguatge.

Pau: Tothom té un llenguatge únic... Per exemple, el català que parlo jo, és català també. Si acceptem tots els vessants del llenguatge, qualsevol gest és un llenguatge el qual crea, una identitat.

Albert: Hi ha coses, com el to que són universals, llenguatge no verbal inclòs els de les campanes.

-. El llenguatge varia segons el context

Els esquimals per exemple, tenien 20 formes de distingir un blanc...

Lucas: Per exemple el Gomero, un lloc de Canàries, on es comuniquen xiulant. Una llengua o eina que s'ensenya en les escoles.

Pau: Hi ha una tribu que amb dues paraules, ho diuen tot, depenen com ho pronuncien, el to...

-. Igual que a Xile, amb el "weon", que hi ha moltes maneres de dir-ho, i cada una, significa una cosa.

Oriol: Hi ha punts en comú en tots els llenguatges

Hi ha una cosa que determina el que parlem

La cultura provoca canvis i modificacions dins d'un interval, amb semblances.

Sembla que tenim uns dots innats pel llenguatge

Albert: Els animals, no "parlen", però es comuniquen, inclòs amb les persones.

Pau: Abans, les llengües indoeuropees, s'assemblaven, un exemple, la paraula "mama".

L'únic que no és indoeuropeu, és l'euskera.

=> Llenguatge: Transmet informació que és possible entendre per l'altre.

El llenguatge: Capacitat de connectar amb l'altre com un procés biològic o innat => evolutiu

Una mena d'expressar/entendre quelcom

Un cop definit que significa el llenguatge en comú, s'aborda la qüestió inicial.

Pau: Parlar un idioma o un altre, et fa referir a diferents coses. Hi ha diferents paraules que expressen coses iguals, i una paraula que pot expressar moltes coses.

Oriol: La història condiciona el llenguatge, la història provoca un context => el context provoca canvis en el llenguatge.

Lucas: En Jamaica, no diuen understand, sinó, overstand. Com que per entendre una cosa, han d'estar amunt d'allò...

Un exemple del xoc entre cultures i comprensió del llenguatge, és [Shakespeare en la jungla](#), un experiment d'una antropòloga, Laura Bohannan, que va intentar ensenyar l'obra de Hamlet, a una tribu, amb la sorpresa que les seves reaccions en diferents punts de l'obra eren radicalment inverses, on els europeus haurien de sentir por perquè es parlen de fantasmes, els de la tribu, era una cosa per poder estar alegre, ja que era una forma de retrobar-se amb els estimats que van marxar...

La cultura importa en la interpretació

-: Inclòs amb els números, cosa que sembla universal, cada llengua ho expressa diferents, el francès ha de fer sumes per dir un número.

Pau: Es pot determinar com és un lloc per com s'expressa, les frases fetes, expressions...

-: Dins el mateix llenguatge, es pot inventar una forma pròpia, per tal de crear identitat, com va passar amb la comunitat LGTBIQ. Ara per (des)gràcia, les xarxes, estan unificant la cultura, i tothom sembla parlar igual.

S'aproxima a l'esperanto, un únic idioma => una única cultura i viceversa

Oriol: Un idioma universal i únic, portaria a subidiomes

- : Que influeix més, la cultura en el llenguatge o el llenguatge en la cultura

Lucas: El primer, per exemple, l'esperanto no seria un idioma viable, perquè no hi hauria cap cultura.

Pau: Si tothom parles amb un únic idioma, les diferències serien mínimes.

Lucas: És inevitable que la cultura influeixi en el llenguatge.

-: Els gestos per exemple, són cultura, descriu tal cultura.

Pau: Un llenguatge no verbal també expressa un tarannà, una personalitat...

Fi del cafè, a les 19:43